

«Παραμονή του αγίου 2020...»

Βράδιασε κιόλας... Ο ψυχρός αέρας με αναγκάζει να κάνω αργά δύο βήματα πίσω, κλείνοντας το παράθυρο.

Παραμονή του Αγίου και το θυμίαμα μπρος την εικόνα του αναδύεται με μια ευωδία τόσο έντονη, που καθηλώνονται σκέψεις, συναισθήματα, ανθρώπινη φύση... Κι όμως βιώνω μια πραγματικότητα που τελέστηκε πέρσι τέτοια μέρα, πρόπερσι, εκεί που ο επιτάφιος του αγίου σταμάτησε στο σταυροδρόμι της γειτονιάς μας... Εκεί που τα φώτα εκθαμβωτικά διαχέονταν σα πυροτεχνήματα στο απέραντο βαθύ σκοτεινό του ουρανού και φωταγωγούσαν τη ψυχή... Εκεί που οι ιερείς συλλειτουργούσαν με αγγέλους που περιτύλιγαν με κυκλικές κινήσεις τον επιτάφιο του Αϊ Γιώργη... σαν ακούγεται αφηνιασμένο το άλογο του Αγίου μετά από μακρύ, εξαντλητικό ταξίδι... μαρμάρωσε στο σταυροδρόμι στη δυνη του σκότους.

Όλα ερειπωμένα έδειχναν, καλά σφραλισμένοι στα σπίτια μας, σφιχτοντυμένοι στο βαρύ παλτό της αποξένωσης... Μου φαίνεται σήμερα παραμονή του Αγίου μας, βράδιασε γρήγορα... Έκλεισα καλά το παράθυρο της ψυχής αφήνοντας το θυμίαμα έξω για να σβήσει... αύριο είναι καθημερινή...

Αλεξάνδρα

22.04.2020